

הפעם - לא מבי"ם!

„על המשמר“ סירב לפרסם
מכתב זה כמודעה בתשלום

518f, life, רך -

ציתי לכתוב לך כבר לפני חודש. אני שמח שלא עשיתי זאת.
כי ביתיים השתנה נוסח הדברים שרציתי לכתוב לך.

אילו כתבתי לך לפני חודש, הייתי כותב לך, בערך, כך:
אתה איש מ"פ.

אין צורך שתפרוש ממ"פ.
אתה יכול לרחוש אהדה ואימון למאיר יערי ויעקב חזן. אולם אינך יכול להצביע בעד המערך.
כי בהצביעך בעד המערך, אינך יודע בעד מי אתה מצביע.

קולך לא יעזור ליערי ולחזן. המקומות שלהם בכנסת בוחנים. יש מי שדואג לך. הקול שלך יעזור להכניס לכנסת את המועמד מס' 55 של המערך, שמו אברהם עופר.
האם אתה יודע מה דעותיו בשאלות הגורל של המדינה? האם הוא בעד סיפוח או בעד שלום? בעד התנחלות ונישול או בעד יומות שלום?

אם אינך יודע זאת - איך אתה יכול להצביע בעדו?
או המועמד מס' 56. יהודה הררי. דעותיו דווקא ידועות. הוא נמצא באיזשהו מקום בין דין ובגין. באגף ה"שוביניסטי הקיצוני של הכנסת השישית. הוא חסיד נלהב של התנחלות, של "יד קשה", של נוקשות מדינית. איש שכל מחשבה על יומות שלום ממנו והלאה.

האם אתה יכול להצביע בעדו?
או המועמד מס' 57. משה שחל. אינך יודע עליו אלא שדוד הכהן האשים אותו במעשים פליליים, וכי זיף בעבר כמה תעודות.
האם הוא יצביע מחר בעד או נגד סיפוח, בעד או נגד שלום? אינך יודע.

אם כן, איך אתה יכול להצביע בעד כל אלה?
כאיש שחונך בהשומר הצעיר, כאיש קיבוץ, כאיש שהאמין כל חייו ופעל למען השלום:
אינך יכול להצביע בבחירות מכרעות אלה בעד איש שדעותיו בענייני סיפוח ושלום, משאיומתן וגורל השטחים, אינן ברורות לחי לוטין, מעל לכל ספק.

לכן, עוזי, אל תצביע בעד המערך. הישאר במ"פ, אם אתה רוצה בכך. הישאר אפילו חבר נאמן של מ"פ, אם זו הרגשתך. אבל בקלפי עשה את חשבון הנפש ותן את קולך לכוח היחידי שאתה בטוח לגמרי איך יצביע. שראית את עמדתו לפני המלחמה, בזמן המלחמה ואחרי המלחמה. שעקבת אחר נאומו בכנסת בענייני השלום במשך ארבע שנים, והסכמת לכל מילה מהן.
המשך להאמין ביערי וחזן, הצבע בעדנו.

ך הייתי כותב לך לפני חודש. איני יכול לכתוב לך כך עכשיו.
כי ביתיים קרה משהו.
היתה לי חוויה מועצת.
ראיתי ושמעתי את יעקב חזן בשידור הסברה בטל-חיויה.

שידור שהעביר בי רטט, פשוטו כמשמעו.
אני מקוה שראית אותו. שראית את חזן מקמץ את ידיו לאגרופים, מרים את קולו וקורא, כאחוז אכזבה: לא נחזיר את רמת הגולן! לא נחזיר את רצועת עזה! לא נחזיר את שארם אל שייך! לא נחזיר... לא... לא... לא רשמתי את המילים המדויקות בו במקום, אבל הם נחרתו עמוק בזכרוני. כי חזן לא הסתפק באכזבה זו של לא-לא-לא, אלא אף הוסיף קביעה עקרונית: שטחים אלה חשובים יותר מן השלום, שאין ערך לחוזה שלום, שזה רק נ"ר, שבטחון המדינה יובטח רק על-ידי גבולות בטוחים.

באותו רגע צץ בלבי זכרון היסטורי: הקאנצלר הגרמני ב-1914, שאמר כי חוזה הוא רק "פיסת נייר" - ושגרם על-ידי כך לעניין הגרמני נזק שלא ניתן היה לתיקון.
עלה על דעתי גם שמוזר לשמוע את הדברים מפי אחד מעמודייהתווך של ממשלת בגין-ברזילי, המועצת דווקא כי אין להחזיר אף שטח אדמה בלי נ"ר של חוזה שלום, שייחומם אחרי משאיומתן בלי תנאים מוקדמים, בו "אפשר לדבר על הכל, אפילו על ירושלים".
לא זה העיקר. העיקר הוא שמנהיגה הבלתי-מערער של

מ"פ קבע שמקומו של הגבול הוא הדבר היחיד הקובע את הבטחון, וכי זה חשוב יותר משלום. **זוהי בדיוק טענתם של התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, גח"ל והמרכז החופשי. מי שמקבל טענה זו, הריחו נכנע להשקפתם.**
מכאן והלאה נשאר רק התייחסות היכן הוא המקום של הגבול ה"בטוח" - וכל ברידעת ישתכנע שאם זהו השיקול היחידי, הגבול הוא בטוח יותר ככל שיהיה רחוק יותר.

בין חזן ובגין, בגין משכנע יותר.
(תזכור את הבדיחה על ברנארד שו, שהציע לגברת מיליון ל"ש תמורת ליל-אהבים, ואחרי שהסכימה הוריד את המחיר ללירה אחת. כשהיא התמרמרה וקראה: "אתה



חזן

חושב שאני יצאנית?" השיב לה שו: "כבר קבענו זה את. ונתורה רק שאלת המחר".
מי שמקבל את העקרון ששטחים חשובים משלום, מוציא את עצמו סופית ממחנה השלום. איראפשר עוד להצביע בעדו במצפון נקי. אתה, עוזי, אינך יכול להצביע בעדו.
לכן לא אניד לך: אל תצביע בעד המערך, מפני שיש בו אנשים כמו משה דיין, ד"ר יחיל, בני מהרשק ושאר חסידיו ארץ-ישראל השלמה.
אניד לך: אל תצביע בעד המערך, גם מפני שיש בו אנשים כיעקב חזן.

ל כל בוחר יש עניין מרכזי אחד, שהוא מצביע בעדו. העניין המרכזי שלך, עוזי, הוא השלום. **לקראת השלום חונמת, ודווקא כמוסד של השומר הצעיר. על השלום חלמת גם כאשר יצאת ביחידת-השריון שלך אל הסואץ.**
גם כשכולם מתיאשים מן השלום, כאשר השלום הופך כמעט למילה גסה או לבדיחה - אתה תצביע בעד השלום. **איך?**

בכנסת השישית היתה רק סיעה אחת שלא סתה ימינה או שמאלה מעניין השלום, שלא היפשה פופולריות, שלא התפשרה, שלא כירכרה סביב העניין. לא סיעה שנמכרה למוסקבה, שהעמידה פנים כאילו האמאר האחרון של פראבדה הוא המתכונת לפתרון בעיותינו.
לא סיעה שחיפשה נוסחת מעורפות הלקחות מ"מישנתו של אבא אבן, כדי להשכיח את עברה ולהוכיח בכל יום שהיא עכשווית פטריסטית למהדרין.
אלא סיעה שפעלה לפי השכל הישר.
סיעה שהצביעה בעד המלחמה כשהיא נכפתה עלינו. סיעה שתבעה ביום הרביעי של המלחמה, כשעוד רעמו

התותחים, להציע לעם הפלסטיני הכבוש עצמאות וריבונות במדינה משלו, תמורת הסדר-בטחון וקיום גבולות פתוחים. **סיעה אחת. אתה יודע מי היא.**

אתה שואל אותי לגבי אותה רשימה שצצה לפתע, ערב הבחירות, כאילו גילתה את השלום. **קצת נמאס לי להתווכח עליה.**
נמאס לנתח שוב את ההרכב המוזר של קבוצה מוזרה זו, שבה נפגשו קובה ריפתין עם חסידיו מצפן ורק"ח, כששניים-שלושה פרופסורים תמימים פורשים עליהם טלית שכולה תכלת.

מה מאחד אותה? מדוע היא נתמכת בהתלהבות כזאת על-ידי רק"ח, בה בשעה שזו מתארת אותי כמחחרח-מלחמה נתעב, מיליטריסט ומסית לרצח ערבים? מה עושה בה ריפתין, הרואה את מסרת-חייו ב"צירת כתובת חדשה בשביל מוסקבה", כפי שאמר לי לא מכבר? מדוע בא עיקר כספה מחותם ומחתים כרוזי מצפן, ומדוע חזר אחד ממנהיגי מצפן במיוחד מלונדון (ומהפגנות-ההודעות עם אל-פתח) כדי לעזור לה? מה עושה בה נתן ילין-מור, שקבע כי בגדתי בעניין השלום בשעה שהצבעתי בעד ממשלת הליכוד הלאומי (ב-5 ביוני, 1967, בשעה 8 בערב) ובעד איחוד ירושלים (תוך קביעה שתהיה בירת ישראל ופלסטין)?

כל זה משונה למדי. מי שולט בה? מי מכונן אותה? לאיזו מטרה?

אולם כל אלה הן שאלות מישניות, לעומת הקביעה האחת והמכרעת:

לרשימה זו אין שמץ של סיכוי לעבור את אחוזה-הסימה.

כלל לא חשוב אם היא תמימה או בלתי-תמימה, צודקת או שוגגה.

החשוב הוא שכל קול הניתן לרשימה זו - כאילו נזרק לסליהניירות.

אם תצליח לצבור 5000 קולות - מספר-שיא לכל הדעות - הרי היא עלולה לקלקל מנדאט אחד או שניים לרשימות הרציניות הדוגלות בשלום. מנדאטים אלה יעברו, בהכרח, למחנה שוחרי-הסיפוח. כי שום כסא בכנסת לא יישאר ריק, בשבילך, עוזי, זה צריך להיות הנימוק המכריע. כי אתה איש פוליטי, הרוצה להשיג פיע על ההכרעות הגורליות של המדינה, ולא איש-ירוח החי לו בעולם פרטי משלו.

אנשי רק"ח ומצפן, ואולי גם אנשי ריפתין, ישמחו אם תיחזר "אדמה תרוכה" בין דין וחילנה.

האם אתה מעוניין בזה?

מה זמן אתה מכיר אותנו, עוזי? מתי הוגבב "השבועון המסויים" בפעם הראשונה לכיתה שלכם במוסד? לפני עשר שנים? לפני חמש-עשרה?

אתה יודע שאנחנו צבא-הקבע של השלום. לא צצנו ערב בחירות. לא גילינו את השלום לפתע, כשזה היה נוח ופופולרי. לא התהלכנו עם מוט ריק, וחיפשנו דגל לתלות בו.

אתה יודע כל זאת. אתה גם יודע שאתה יכול לבטוח בנו בדבר אחד, שהוא הדבר היחידי הקובע באמת: **שלא ננטוש דגל זה, שלא נוריד אותו, שלא נתיאש ממנו.**

הפוליטרוקים של מנגנון מ"פ, בנסיונם הנואש למנוע בעדך להצביע בעדנו, המציאו עכשיו סיסמה חדשה: "העולם הזה הוא אנטי-ציוני! שוללי-ציונות עליך, ישראל!" ובכן, יש לי חדשות בשבילך: **תוכנית-באזל לא תוגש לכנסת השביעית לקריאה שניה ושלישית.**

כל התייחסות היסטורית הנה על הציונות, מרתק ככל שהיה בפני עצמו, הוא חסר כל משמעות לגבי בחירות אלה. אפילו תנועת העולם הזה - כוח חדש לא התייחסה אליו מעולם, ואין לה כל דעה תנועתית בנדון. אמור לפוליטרוקים שמוטב להם לחפש להם סיסמות אחרות נגדנו. בחירות עירוניות, למשל.

עוזי ידידי, יש רק בעיה אחת, הכרעה אחת, תוחלת אחת: **השלום.**

ובעניין השלום - למי אתה מאמין?

למי אני מאמין?